

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B** **DYREKTYWA 2006/12/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**
z dnia 5 kwietnia 2006 r.
w sprawie odpadów
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 9)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r.	L 312	3	22.11.2008
► <u>M2</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r.	L 140	114	5.6.2009

**DYREKTYWA 2006/12/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY**

z dnia 5 kwietnia 2006 r.

w sprawie odpadów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 175,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecz-
nego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości jej tekst powinien zostać ujednolicony.
- (2) Zasadniczym celem wszystkich przepisów dotyczących gospodarowania odpadami musi być ochrona zdrowia ludzi i środowiska przed szkodliwymi skutkami spowodowanymi przez zbieranie, transport, unieszkodliwianie, magazynowanie oraz składowanie odpadów.
- (3) W celu poprawy skuteczności gospodarowania odpadami we Wspólnocie potrzebna jest wspólna terminologia oraz definicja pojęcia odpadów.
- (4) Efektywne i spójne przepisy dotyczące unieszkodliwiania i odzysku odpadów powinny być stosowane, z zastrzeżeniem wyjątków, do mienia ruchomego, które właściciel usuwa lub ma zamiar lub obowiązek usunąć.
- (5) Odzysk odpadów oraz wykorzystywanie materiałów odzyskiwanych, takich jak materiały pierwotne, powinny być wspierane w celu zachowania zasobów naturalnych. Niezbędne może być przyjęcie szczególnych przepisów dotyczących odpadów nadających się do ponownego wykorzystania.
- (6) W celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego niezbędne jest, aby Państwa Członkowskie, oprócz podejmowania działań w celu zapewnienia odpowiedzialnego unieszkodliwiania oraz odzysku odpadów, podejmowały środki w celu ograniczenia produkcji odpadów, w szczególności przez wspieranie czystych technologii oraz produktów nadających się do recyklingu i ponownego wykorzystania, biorąc pod uwagę istniejące lub potencjalne możliwości, jakie stwarza rynek w zakresie odzyskanych odpadów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 122 z 30.4.2004, str. 46.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2004 r. (Dz.U. 102 E z 28.4.2004, str. 106) i decyzja Rady z dnia 30 stycznia 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Patrz: załącznik III część A.

▼B

- (7) Ponadto różnice między przepisami prawnymi Państw Członkowskich w sprawie unieszkodliwiania i odzysku odpadów, mogą wpływać na jakość środowiska naturalnego oraz prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (8) Istotne jest, aby Wspólnota jako całość uzyskała samowystarczalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów oraz pożądane jest, aby każde Państwo Członkowskie dążyło do osiągnięcia tego rodzaju samowystarczalności.
- (9) Dla osiągnięcia tych celów w Państwach Członkowskich powinny być sporządzane plany gospodarowania odpadami.
- (10) Przemieszczanie odpadów powinno być ograniczone, a Państwa Członkowskie mogą podejmować niezbędne środki do osiągnięcia tego celu w ramach swoich planów gospodarowania.
- (11) W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony oraz skutecznej kontroli niezbędne jest zatwierdzanie i kontrola przedsiębiorstw zajmujących się unieszkodliwianiem oraz odzyskiem odpadów.
- (12) Z zastrzeżeniem niektórych warunków oraz pod warunkiem, że są one zgodne z wymogami ochrony środowiska naturalnego, niektóre przedsiębiorstwa samodzielnie przetwarzające odpady własne lub dokonujące ich odzysku mogą zostać zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia. Przedsiębiorstwa takie powinny podlegać rejestracji.
- (13) W celu umożliwienia monitorowania odpadów, od momentu ich produkcji do ostatecznego usunięcia, inne przedsiębiorstwa zajmujące się odpadami, takie jak punkty zbierania odpadów, przewoźnicy oraz pośrednicy handlowi, powinny także podlegać wymogowi zezwolenia lub rejestracji oraz odpowiedniej kontroli.
- (14) Część kosztów niepokryta z przychodów z unieszkodliwiania odpadów powinna być pokryta zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”.
- (15) Należy przyjąć narzędzia wymagane w celu wykonania niniejszej dyrektywy zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą warunki wykonywania przez Komisję przyznanych jej uprawnień wykonawczych ⁽¹⁾.
- (16) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji dyrektyw wymienionych w załączniku III część B do prawa wewnętrznego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy:
 - a) „odpady” oznaczają wszelkie substancje lub przedmioty należące do kategorii określonych w załączniku I, które ich posiadacz usuwa, zamierza usunąć lub ma obowiązek usunąć;
 - b) „wytwórca” oznacza dowolny podmiot, którego działalność obejmuje produkcję odpadów („wytwórca pierwotny”) lub dowolny podmiot zajmujący się przetwarzaniem wstępnym, mieszaniami lub innymi czynnościami prowadzącymi do zmiany postaci lub składu tych odpadów;
 - c) „posiadacz” oznacza wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną lub prawną, do której one należą;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

- d) „gospodarowanie” oznacza zbieranie, transportowanie, odzysk oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów;
- e) „unieszkodliwianie” oznacza wszelkie działania przewidziane w załączniku II A;
- f) „odzysk” oznacza wszelkie działania przewidziane w załączniku II B;
- g) „zbieranie” oznacza gromadzenie, sortowanie lub mieszanie odpadów do celów ich transportowania.

▼M1

2. Do celów ust. 1 lit. a) zastosowanie ma decyzja Komisji 2000/532/WE ⁽¹⁾ zawierająca wykaz odpadów należących do kategorii wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy. Wykaz ten jest poddawany okresowemu przeglądowi i, w razie konieczności, zmieniany. Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4.

▼B*Artykuł 2*

1. Z zakresu niniejszej dyrektywy wyłącza się:

▼M2

- a) wyziewy gazowe emitowane do powietrza i dwutlenek węgla wychwytywany i transportowany dla celów geologicznego składowania zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla ⁽²⁾ lub wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy zgodnie z jej art. 2 ust. 2;

▼B

- b) w przypadku gdy są one już objęte inną legislacją:
 - i) odpady radioaktywne;
 - ii) odpady wynikające z poszukiwania, wydobywania, przetwarzania oraz składowania zasobów mineralnych oraz działalności odkrywkowej;
 - iii) zwłoki zwierzęce oraz następujące odpady z rolnictwa: odchody oraz inne naturalne nieszkodliwe substancje stosowane w gospodarce rolnej;
 - iv) ścieki, z wyjątkiem odpadów w postaci płynnej;
 - v) zdetonowane materiały wybuchowe.

2. Szczególne przepisy dotyczące konkretnych przypadków lub uzupełniające przepisy niniejszej dyrektywy w sprawie gospodarowania poszczególnymi kategoriami odpadów mogą zostać ustanowione w drodze dyrektyw szczegółowych.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu wspierania:

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3.;

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

▼B

- a) po pierwsze, zapobiegania lub ograniczania produkcji odpadów oraz ich szkodliwości, w szczególności przez:
- i) rozwój czystych i bardziej oszczędnych technologii, w zakresie wykorzystania przez nie zasobów naturalnych;
 - ii) rozwój techniczny oraz wprowadzanie do obrotu produktów, zaprojektowanych tak, aby nie przyczyniały się one lub przyczyniały w możliwie najmniejszym stopniu przez sposób ich wytwarzania, wykorzystanie lub unieszkodliwianie do wzrostu ilości odpadów lub ich szkodliwości oraz zagrożeń związanych z zanieczyszczeniami;
 - iii) rozwoju właściwych technik unieszkodliwiania substancji niebezpiecznych zawartych w odpadach przeznaczonych do odzysku;
- b) po drugie:
- i) odzysku odpadów w drodze recyklingu, ponownego wykorzystania, regeneracji lub dowolnego innego procesu, w celu uzyskania surowców wtórnych; lub
 - ii) wykorzystania odpadów jako źródła energii.

2. Z wyjątkiem przypadków, gdy stosuje się dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych⁽¹⁾, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach, które zamierzają podjąć w celu osiągnięcia celów wymienionych w ust. 1. Komisja powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie oraz komitet określony w art. 18 ust. 1 o takich środkach.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że odpady są odzyskiwane lub unieszkodliwiane bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu oraz bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu, w szczególności:

- a) bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin i zwierząt;
- b) bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy;
- c) bez negatywnych skutków dla terenów wiejskich oraz miejsc o szczególnym znaczeniu.

2. Państwa Członkowskie podejmują także niezbędne środki zakazujące porzucania, wysypywania lub niekontrolowanego unieszkodliwiania odpadów.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie, we współpracy z innymi Państwami Członkowskimi w przypadku gdy jest to niezbędne lub zalecane, podejmują właściwe środki w celu stworzenia odpowiedniej zintegrowanej sieci urzędzeń do unieszkodliwiania odpadów, uwzględniając najlepsze dostępne technologie nieobejmujące nadmiernych kosztów. Sieć musi umożliwiać Wspólnocie jako całości samowystarczalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów, a Państwu Członkowskiemu stopniowe osiąganie tego celu indywidualnie, biorąc pod uwagę warunki geograficzne lub potrzebę specjalistycznych urzędzeń dla niektórych rodzajów odpadów.

2. Sieć, o której mowa w ust. 1, musi umożliwiać unieszkodliwianie odpadów w jednym z najbliższych urzędzeń, za pomocą najodpowied-

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

▼B

niejszych metod i technologii w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego oraz zdrowia publicznego.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie ustanawiają lub wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za wykonywanie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

1. W celu osiągnięcia celów, określonych w art. 3, 4 i 5, właściwe organy, określone w art. 6, zobowiązane są do możliwie jak najszybszego sporządzenia co najmniej jednego planu gospodarowania odpadami. Plany takie odnoszą się w szczególności do:

- a) rodzaju, ilości oraz pochodzenia odpadów przeznaczonych do odzysku lub usunięcia;
- b) ogólnych wymogów technicznych;
- c) wszelkich szczegółowych uzgodnień dotyczących określonych rodzajów odpadów;
- d) odpowiednich miejsc lub urzędzeń do unieszkodliwiania.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, mogą, przykładowo, obejmować:

- a) osoby fizyczne lub prawne upoważnione do gospodarowania odpadami;
- b) szacowane koszty odzysku i unieszkodliwiania;
- c) właściwe środki mające na celu wspieranie racjonalizacji zbierania, sortowania oraz przetwarzania odpadów.

3. Państwa Członkowskie współpracują, gdzie właściwe, z pozostałymi Państwami Członkowskimi oraz Komisją w celu sporządzania takich planów. Powiadamiają o tym Komisję.

4. Państwa Członkowskie mogą podjąć środki niezbędne w celu zapobieżenia przemieszczaniu odpadów, które nie są zgodne z planami gospodarowania. Powiadamiają one Komisję i Państwa Członkowskie o wszelkich takich środkach.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby każdy posiadacz odpadów:

- a) przekazywał odpady prywatnemu lub państwowemu punktowi zbierania odpadów, lub przedsiębiorstwu, które wykonuje czynności wymienione w załączniku II A lub II B; lub
- b) odzyskiwał lub unieszkodliwiał je we własnym zakresie zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 9

1. Do celów stosowania art. 4, 5 i 7 wszelkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które wykonują czynności określone w załączniku II A, muszą uzyskać zezwolenie od właściwych organów określonych w art. 6.

Zezwolenie takie obejmuje w szczególności:

- a) rodzaje oraz ilości odpadów;
- b) wymogi techniczne;

▼B

- c) środki bezpieczeństwa, które mają być zastosowane;
- d) miejsce unieszkodliwiania;
- e) metodę przetwarzania.

2. Zezwolenia mogą być udzielane na czas określony, mogą być odnawialne, mogą podlegać warunkom i zobowiązaniom, a w szczególności, jeśli zamierzona metoda unieszkodliwiania jest niedopuszczalna z punktu widzenia ochrony środowiska naturalnego, można odmówić ich udzielenia.

Artykuł 10

Do celów stosowania art. 4 każdy zakład lub przedsiębiorstwo, które wykonuje czynności określone w załączniku II B, musi uzyskać zezwolenie.

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych⁽¹⁾, mogą być zwolnione z wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 9 lub 10:

- a) zakłady lub przedsiębiorstwa unieszkodliwiające swoje odpady we własnym zakresie w miejscu ich produkcji; oraz
- b) zakłady lub przedsiębiorstwa zajmujące się odzyskiem odpadów.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie:

- a) jeśli właściwe organy przyjęły ogólne zasady dotyczące każdego rodzaju działalności, ustanawiające rodzaje i ilości odpadów oraz warunki, na podstawie których dana działalność może być zwolniona z wymogu uzyskania zezwolenia; oraz
- b) jeśli rodzaje i ilości odpadów oraz metody unieszkodliwiania lub odzysku są takie, że pozwalają na spełnienie warunków określonych w art. 4.

3. Zakłady lub przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, podlegają zarejestrowaniu przez właściwe organy.

4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ogólnych zasadach przyjętych na mocy ust. 2 lit. a).

Artykuł 12

Zakłady lub przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportowaniem odpadów lub organizujące unieszkodliwianie lub odzysk odpadów w imieniu innych podmiotów (sprzedawcy, pośrednicy) i niepodlegające wymogowi uzyskania zezwolenia, podlegają zarejestrowaniu przez właściwe organy.

Artykuł 13

Zakłady lub przedsiębiorstwa wykonujące czynności określone w art. 9–12 podlegają odpowiednim okresowym kontrolom właściwych organów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

▼B*Artykuł 14*

1. Wszystkie zakłady lub przedsiębiorstwa określone w art. 9 i 10:
 - a) prowadzą rejestr ilości, charakteru, pochodzenia oraz, w razie potrzeby, miejsca przeznaczenia, częstotliwości zbierania, sposobu transportu oraz metody przetwarzania odpadów określonych w załączniku I oraz procesów określonych w załączniku II A lub B;
 - b) na żądanie właściwych organów udostępniają informacje określone w art. 6.
2. Państwa Członkowskie mogą także wymagać od wytwórców przestrzegania przepisów ust. 1.

Artykuł 15

Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” koszty unieszkodliwiania odpadów ponoszą:

- a) posiadacz, który przekazał odpady punktowi zbierania odpadów lub przedsiębiorstwu określonymu w art. 9; lub
- b) poprzedni posiadacz lub wytwórca produktu, z którego pochodzą odpady.

Artykuł 16

Co trzy lata Państwa Członkowskie przesyłają Komisji informacje dotyczące wykonywania niniejszej dyrektywy w formie sprawozdania sektorowego, które obejmuje również inne stosowne dyrektywy wspólnotowe. Sprawozdanie to jest sporządzane na podstawie kwestionariusza lub szkicu opracowanego przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 ust. 2. Kwestionariusz lub szkic jest przesyłany Państwu Członkowskiemu sześć miesięcy przed rozpoczęciem się okresu objętego sprawozdaniem. Sprawozdanie jest przesyłane do Komisji w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu objętego sprawozdaniem.

Komisja publikuje sprawozdanie wspólnotowe dotyczące wykonywania dyrektywy w terminie dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich.

▼M1*Artykuł 17*

Środki niezbędne do dostosowania niniejszych załączników do postępu naukowo-technicznego, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4.

▼B*Artykuł 18*

1. Komisję wspomaga Komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.
Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.
3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

▼B

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

▼M1

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

▼B*Artykuł 19*

Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa wewnętrznego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Dyrektywę 75/442/EWG uchyla się, bez uszczerbku dla obowiązków Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa wewnętrznego, określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku IV.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

ZALĄCZNIK I
KATEGORIE ODPADÓW

- Q1 Pozostałości z produkcji lub konsumpcji, niewyszczególnione poniżej
- Q2 Produkty nieobjęte specyfikacją
- Q3 Produkty, których termin przydatności do właściwego użycia minął
- Q4 Materiały rozlane, zagubione lub takie, które uległy innemu zdarzeniu losowemu łącznie z wszelkimi materiałami, sprzętem itp. zanieczyszczonymi wskutek zdarzeń losowych
- Q5 Materiały zanieczyszczone lub zabrudzone w wyniku planowanych działań (np.: pozostałości z czyszczenia, materiały z opakowań, pojemniki itp.)
- Q6 Części nienadające się do wykorzystania (np.: usunięte baterie, zużyte katalizatory)
- Q7 Substancje, które nie spełniają już należycie swoich funkcji (np.: zanieczyszczone kwasy, zanieczyszczone rozpuszczalniki, zużyte sole hartownicze)
- Q8 Pozostałości z procesów przemysłowych (np.: żużle, pozostałości podestylacyjne)
- Q9 Pozostałości z procesów usuwania zanieczyszczeń (np.: szlamy z płuczki, pyły z filtrów workowych, zużyte filtry itp.)
- Q10 Pozostałości z obróbki skrawaniem lub wykończającej (np.: wióry, zgary itp.)
- Q11 Pozostałości z wydobywania lub przetwarzania surowców (np.: pozostałości górnicze, gliny z pól naftowych)
- Q12 Materiały zafalszowane lub podrobione (np.: oleje zanieczyszczone PCB itp.)
- Q13 Wszelkie materiały, substancje lub produkty, których wykorzystywanie zostało prawnie zakazane
- Q14 Produkty, dla których posiadacz nie znajduje już dalszego zastosowania (np.: odpady z rolnictwa, gospodarstw domowych, odpady biurowe, z placówek handlowych, sklepów itp.)
- Q15 Zanieczyszczone materiały, substancje lub produkty powstające podczas rekultywacji gleby i ziemi
- Q16 Wszelkie materiały, substancje lub produkty, które nie zostały uwzględnione w powyższych kategoriach

ZAŁĄCZNIK II A

PROCESY UNIESZKODLIWIANIA

Uwaga: Załącznik ten jest przeznaczony do wyszczególnienia procesów unieszkodliwiania, tak jak występują w praktyce. Zgodnie z art. 4 odpady muszą być unieszkodliwiane bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu oraz bez wykorzystania procesów lub metod mogących prawdopodobnie szkodzić środowisku naturalnemu.

- D 1 Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (np.: wysypiska itp.)
- D 2 Obróbka w glebie i ziemi (np.: biodegradacja odpadów płynnych lub osadowych w glebie i ziemi itp.)
- D 3 Głębokie wtryskiwanie (np.: wtryskiwanie odpadów, które można pompować do studni, słupów solnych lub naturalnie występujących składowisk itp.)
- D 4 Retencja powierzchniowa (np.: umieszczanie płynnych lub osadowych odpadów w dołach, stawach lub lagunach itp.)
- D 5 Specjalnie zaprojektowane składowiska (np.: umieszczanie na terenach, które są przykryte i izolowane wzajemnie oraz od środowiska naturalnego itp.)
- D 6 Odprowadzanie do zbiorników wodnych, z wyjątkiem mórz/oceanów
- D 7 Odprowadzanie do mórz/oceanów, w tym lokowanie na dnie mórz
- D 8 Obróbka biologiczna nieokreślona w innym miejscu w niniejszym załączniku, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszaniny, które są odprowadzane za pomocą któregośkolwiek z procesów wymienionych w D1–D7 i D9–D12
- D 9 Obróbka fizyczno-chemiczna, nieokreślona w innym miejscu w niniejszym załączniku, w której wyniku powstają ostateczne związki lub mieszaniny odprowadzane za pomocą któregośkolwiek z procesów wymienionych w D1–D8 i D10–D12 (np.: odparowanie, suszenie, kalcynacja itp.)
- D 10 Spalanie na lądzie
- D 11 Spalanie na morzu
- D 12 Trwałe składowanie (np.: umieszczanie pojemników w kopalniach)
- D 13 Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w D1–D12
- D 14 Przepakowywanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w D1–D13
- D 15 Magazynowanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w D1–D14 (z wyjątkiem tymczasowego magazynowania, przed zbiorczą, w miejscu gdzie odpady są produkowane)

▼B*ZALĄCZNIK II B***PROCESY ODZYSKU**

Uwaga: Załącznik ten jest przeznaczony do wyszczególnienia procesów odzysku, które występują w praktyce. Zgodnie z art. 4 odpady muszą być odzyskiwane bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu oraz bez wykorzystania procesów lub metod mogących szkodzić środowisku naturalnemu.

- R 1 Wykorzystywanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii
- R 2 Odzysk/regeneracja rozpuszczalników
- R 3 Recykling/odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania)
- R 4 Recykling/odzysk metali i związków metali
- R 5 Recykling/odzysk innych materiałów nieorganicznych
- R 6 Regeneracja kwasów lub zasad
- R 7 Odzysk składników stosowanych do zmniejszania zanieczyszczeń
- R 8 Odzysk składników z katalizatorów
- R 9 Powtórna rafinacja oleju lub inne sposoby ponownego wykorzystania oleju
- R 10 Obróbka w glebie i ziemi przynosząca korzyści w rolnictwie lub poprawiająca stan środowiska naturalnego
- R 11 Wykorzystywanie odpadów uzyskanych z jakiegokolwiek z procesów wymienionych w R1–R10
- R 12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w R1–R11
- R 13 Magazynowanie odpadów, przed poddaniem ich któremukolwiek z procesów wymienionych w R1–R12 (z wyłączeniem czasowego magazynowania, przed zbiórką, w miejscu gdzie są wytwarzane)

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

UCHYLONA DYREKTYWA I JEJ KOLEJNE ZMIANY

(o których mowa w art. 20)

Dyrektywa Rady 75/442/EWG (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39)	
Dyrektywa Rady 91/156/EWG (Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32)	
Dyrektywa Rady 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48)	jedynie w zakresie odniesień dotyczących załącznika VI dyrektywy 75/442/EWG
Decyzja Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32)	
Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1)	jedynie załącznik III pkt 1

CZĘŚĆ B

TERMINY TRANSPOZYCJI DO PRAWA WEWNĘTRZNEGO

(o których mowa w art. 20)

Dyrektywa	Termin transpozycji
75/442/EWG	17 lipca 1977 r.
91/156/EWG	1 kwietnia 1993 r.
91/692/EWG	1 stycznia 1995 r.

ZALĄCZNIK IV
TABELA KORELACJI

Dyrektywa 75/442/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 1 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 1 lit. a) akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 lit. a)
Artykuł 1 lit. a) akapit drugi	Artykuł 1 ust. 2
Artykuł 1 lit. b)–g)	Artykuł 1 ust. 1 lit. b)–g)
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) zdanie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 1 lit. a) zdanie wprowadzające
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 lit. a) ppkt i)
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii)
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) tiret trzecie	Artykuł 3 ust. 1 lit. a) ppkt iii)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) zdanie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) zdanie wprowadzające
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) ppkt i)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) ii) tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) ppkt ii)
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 4 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 4 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 4 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 4 ust. 1 lit. a)
Artykuł 4 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 4 ust. 1 lit. b)
Artykuł 4 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 4 ust. 1 lit. c)
Artykuł 4 akapit drugi	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 7 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 7 ust. 1 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 7 ust. 1 lit. b)
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 7 ust. 1 lit. c)
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 7 ust. 1 lit. d)
Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 7 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 7 ust. 2 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 7 ust. 2 lit. b)
Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi tiret trzecie	Artykuł 7 ust. 2 lit. c)
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 7 ust. 4

▼B

Dyrektywa 75/442/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 8 zdanie wprowadzające	Artykuł 8 zdanie wprowadzające
Artykuł 8 tiret pierwsze	Artykuł 8 lit. a)
Artykuł 8 tiret drugie	Artykuł 8 lit. b)
Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi lit. a)
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi lit. b)
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi tiret trzecie	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi lit. c)
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi tiret czwarte	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi lit. d)
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi tiret piąte	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi lit. e)
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 11 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 11 ust. 2 lit. a)
Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 11 ust. 2 lit. b)
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 11 ust. 3	Artykuł 11 ust. 4
Artykuł 12	Artykuł 12
Artykuł 13	Artykuł 13
Artykuł 14 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 14 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 14 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 14 ust. 1 lit. a)
Artykuł 14 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 14 ust. 1 lit. b)
Artykuł 14 akapit drugi	Artykuł 14 ust. 2
Artykuł 15 zdanie wprowadzające	Artykuł 15 zdanie wprowadzające
Artykuł 15 tiret pierwsze	Artykuł 15 lit. a)
Artykuł 15 tiret drugie	Artykuł 15 lit. b)
Artykuł 16 akapit pierwszy	Artykuł 16 akapit pierwszy i artykuł 18 ust. 2
Artykuł 16 akapit drugi	—
Artykuł 16 akapit trzeci	Artykuł 16 akapit drugi
Artykuł 17	Artykuł 17
Artykuł 18	Artykuł 18
Artykuł 19	—
Artykuł 20	Artykuł 19
—	Artykuł 20
—	Artykuł 21

▼B

Dyrektywa 75/442/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 21	Artykuł 22
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II A	Załącznik II A
Załącznik II B	Załącznik II B
—	Załącznik III
—	Załącznik IV